

VETRARMÓTIN
2010 VIÐ ARAN
OG SHETLANDS-
MYNSTRUM

"STØÐUGI ANGIN AV
SUKRI - VIÐ ÍBLÁSTRI
ÚR MYNDUM HJÁ
KATRINE ÆRTE-
BJERC" EFTIR RANDI
SAMSONSEN 2012

ÚRMÆLINGAR Í NORDANLONDUM

Í Norðanlondum sum heild er bindingin í stöðugari menning. Tað tykist tó at vera trupult at sleppa tí siðbundna og koma við onkrum veruliga nýggjum. Millum bindarar er áhugin framvegis størstur at læra seg nýggjar teknikkir. Fyri at síggja, hvussu til ber at brúka teknikkirnar at skapa nýggj pløgg til kroppin, er vert at hyggja at heimskendum úrmælingum sum danska Iben Høj og svenska Sandra Backlund.

Iben Høj, sum júst hevur havt framsýning og skeið í Norðurlandahúsinum, er ein meistari, tá tað kemur til at skapa tekniskt avbjóðandi og feminin pløgg til kvinnur. Pløgg, har hennara vitan um tógv, klædnakonstruktióin og silhouettir í mun til kroppin skapa kompleksar og logiskar samanrenningar, sum smøggja seg um kvinnukroppin á ein hátt, sum bara ber til, tá plaggið er bundið (www.ibenhoej.com).

Sum ein myndahøggari arbeidir Sandra Backlund

beinleiðis á kroppinum ella á ginum, har hon út frá tilfari og teknikkum leitar fram skap og vídd til 3D listaverk í røslu. Hon byrjar við teimum kendu, klassisku teknikkunum rætt, rangt og rond í tjúkkum tógvi, sum hon á ymiskan hátt setur saman til síni sermerktu framtíðarkendu pløgg. Úrslitini kunnu tykjast okkum bæði ókend og ógvísleg og tó so sansalig og kend í tilfari, at vit í einum bæði undrast og kenna tað aftur (www.sandrabacklund.com).

ONGLAND

Í Onglandi arbeidir spinnariíð Rowan saman við kendum designarum at skapa litføgur og trendy pløgg til kræsnar bindarar kring heimin. Eisini er tað her, fleirtalið av designstudioum innan binding eru. Har sita designarar dagin langan og skapa hugskot í bundnum. Talan er serliga um yvirpartar, men kjólar, skjúrt og tilhoyr er eisini partur av kollektiúnunum. Hesi verða seld á messum í Paris, Milano, New York og Los Angeles, har

mótaskaparar koma at fáa sær nýggjan íblástur ella tey finna júst tað tryggju-sniðið, sum væntar teimum til komandi kollektiúnina. Hugskotið verður so koyrt í ein brævbjálva og sent til verksmiðjuna í Kina, har tað verður framleitt í trimum litum og øllum støddum.

USA

Í USA eru eisini nógvir bindarir og talið er stöðugt vaksandi. Mett verður, at talan er um 15 mió bindarar umframt 6 mió Y.A.K.(Young American Knitters). Hetta er í okkara verð stór tøl. At nøkta tørvin eru stórir bindibólkar á netinum, har Ravelry er millum teir størstu. Á Youtube hava bindi-lærarar úr at gera við at læra fólk at kasta uppá umframt at har eru eitt hav av nethandlum, sum bjóða seg fram við øllum tí, sum heita bindihjarta ynskir sær.

Spurningurin er so, hví binding er so áhugaverd í eini tíð, har alt skal ganga skjótt fyri seg og tað mesta kann keypast heim við einum klikki á netinum? Kann-ingar, sum Craft Yarn Council of America hevur gjørt samsvara øðrum amerikanskum kanningum. Bindarar vilja fyrst og fremt sleppa at skapa sítt egna. Síðan trívast tey væl at hava okkurt millum hendurnar, gera gávur og so hevur binding víst seg at vera avstressandi.

Áhugavert er eisini, at somu kanningar vísa, at bindarar býta se sundur í tveir bólkar, har nøkur halda vegin – at skapa nakað – verða tað mest áhugaverda og onnur vilja síggja eitt gott úrslit.

FØROYAR

Útlendskir designarar sum Iben Høj, Isabel Berglund og Hans Christian Madsen frá Burberry dáma sera væl at undirvísa í Føroyum, tí vit duga so væl at binda eins og vit megna sjálvar at fara í gongd heldur enn at bíða eftir læraranum. Hinvegin er tað, sum vanliga kemur av stokkunum, tað sama: Slættbundnar tryggjur upp í rúgvur, við lopa-kraga ella stjörnum á la Guðrun & Guðrun, framleitt í so stórum nøgdum, at vit kundu tyrvt eitt miðalhampa grótbrot við tí.

Bindarir eru vitandi fólk, men spurningurin er, um tær sjálvar vita tað? Tær hava:

- vitan um tilfar og tráð
- vitan um teknikk, flatu og struktur
- vitan um litir, litsamansetingar og litmynstur
- vitan um kropsskap, konstruktióin og sniðgeving
- vitan um trend og móta

Har eru heilt víst økir, sum eru betri ment enn onnur, men avbjóðingin liggur fyrst og fremst í at trúgva upp á seg sjálva og sína vitan, at tora at ganga nýggjar leiðir og bjóða sær sjálvari av fyri at skapa nakað nýtt. Men hví verður so lítið gjørt við tað? Kanska er tað óttin fyri at kiksa, kanska situr tað so fast í okkum føroyingum, at tað skal kunna brúkast og helst beinanvegin. Kanska eru vit eitt gamalt framleiðslutól, sum nú gongur í tómgongd og bindur og bindur og bindur og bindur....

Í lötuni er tað upp til tað einstøku at avgera, um tíðin er komin at læra seg at skapa. Skapa til egna nýtslu, til framleiðslu, til vitanardeiling, til undirvísing, til eksport, til Youtube, til netið og bæði sjálvar fara út at læra og læra frá okkum og fáa onnur hendavegin at uppliva fjarskotna, eksotiska bindiparadisið Føroyar, har alheims bindarar kunnu fáa forloyst síni skapanarevnir.

Í stuttum er eitt at gera – at leypa úti tað – uppliva møguleikarnir – og kanska, kanska snávar tú á vegnum yvir loysnina til at gagnnýta føroysku ullina. Hvør veit.